

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ

(“Ενα ξενιαφέρον αρθρο της “Ιντα Ζέϊτλιν, τὸ δποῖο ἀποκαλύπτει τὸν πραγματικὸ χαρακτῆρα τῆς διάσημης αὐτῆς «γόησσας».)

ΕΙΝΕ εὕθυμη ή Μάρλεν Ντήτριχ, γράφει ή “Ιντα Ζέϊτλιν, είναι δυστυχισμένη, είναι μυστηριώδης, έχει καυστικό πνεύμα, είναι χαριτωμένη, έχει καλό χαρακτήρα, είναι άσυναγώνιστη. Δέν μιλάει σε κανέναν. Τὴν θλέπει κανεὶς παντοῦ. Είναι άξιαγάπητη. Ρωτήστε δέκα πρόσωπα γι' αὐτήν. Θὰ σᾶς δώσουν δέκα διαφορετικὲς ἀπαντήσεις! Η Μάρλεν Ντήτριχ είναι ένα έκπληκτικό πρόσωπο. Μιά σαγηνευτική ώμορφιά πού δὲν έχει τὸ ταΐρι της σ' αὐτὸ τὸν κόσμο!

Τὴν συνάντησα μιὰ φορά σ' ένα μεγάλο ξενοδοχεῖο τῆς Νέας Υόρκης τὴν ήμέρα πού γύριζε ἀπὸ τὸ ταξίδι της στὴν Εύρωπη. Ήταν μεγαλοπρεπής μέσα στὶς θαρύτιμες τουαλέττες της. Εμοιαζε σὰν μιὰ «θασίλισσα» τῶν παραμυθιῶν. Τὴν εἶδα κατόπιν νὰ «γυρίζῃ» στὸ πλατώ ένδος στούντιο τοῦ Χόλλυγουντ. Φοροῦσε μιὰ τουαλέττα ἀπὸ δαντέλλες ποὺ ἀφηνε ἀκάλυπτους τὸν πλαστικὸν ώμους της. Η λευκότης τοῦ σώματός της μοῦ προξένησε κατάπληξι. Αὐτὴ ή λευκότης δὲν σοῦ έδινε τὴν παγωμένη αἰσθησι τοῦ μαρμάρου. Ήταν κάτι πολὺ έλκυστικό, κάτι πού μαστίγωνε τὶς αἰσθήσεις. Ήταν τὸ πλαστικό σῶμα μιᾶς μοιραίας γόησσας. Μιά ἄλλη φορά πάλι τὴν εἶχα συναντήσει ὅταν ἔπαιρνε τὸ πρόγευμά της στὸ ρεστωράν της «Παραμάουντ». Ετρωγε μὲ ὄρει, μὲ γρήγορες κινήσεις λιχούδικου καὶ κακομαθημένου παιδιοῦ. Ωστόσο εύρισκε τὸν καιρὸ νὰ συζητάμεναν σεναρίστα πού καθόταν δίπλα της καὶ ὁ δποῖος τὴν πρόσεχε καὶ κρεμόταν ἀπὸ τὰ χεῖλη της.

Τὴν εἶδα ἐπίσης μέσα στὸ καμαρίνι της ἐπειτα ἀπὸ μιὰ πολύωρη κι' ἐντατικὴ δουλειά. Είχε πέσει ἔξαντλημένη σὲ μιὰ πολυθρόνα, κυττοῦσε ἀφρημένη τὸ ταθάνι μὲ τὸ γοητευτικὸ θλέμμα της καὶ τὸ πρόσωπό της ήταν κατάχλωμο καὶ κουρασμένο. Τὰ πλαστικὰ χέρια της κρεμόντουσαν σὰν παράλυτα. Η Μάρλεν Ντήτριχ αὐτὴ τὴν στιγμὴ ἔδινε τὴν ἐντύπωσι πληγωμένου κύκνου. Καὶ νὰ, ξαφνικά, πού μιὰ παθητικὴ μουσικὴ ἀρχισε νὰ παίζῃ. Ενα γραμμόφωνο είχε τεθῆ σὲ κίνησι ἀπὸ τὴν ἀφωιωμένη καμαριέρα της. Η Μάρλεν Ντήτριχ σιγά - σιγά ἀρχισε νὰ ζωηρεύῃ. Τὸ φυσικὸ χρῶμα ἐπανῆλθε στὸ πρόσωπό της, τὸ θλέμμα τῶν ματιῶν της ἀνέκτησε τὴ γοητεία του καὶ τὰ κουρασμένα χέρια της ἀρχισαν νὰ σφίγγουν τὴν πολυθρόνα. “Ἐπειτα ἔθγαλε ἔναν στεναγμό! Ένα θαύμ στεναγμό, σὰν νὰ εἶχε σκισθῆ τὸ στήθος της καὶ μῷ φώναξε:

— Θὰ ἔδινα τὰ μισὰ χρόνια τῆς ζωῆς μου γιὰ μιᾶς δρας ἀπόλυτη ήσυχία. Μιὰ ώρα γεμάτη ἐλευθερία καὶ ξένοιαστη χαρά.

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ κατάλαβα ὅτι μοῦ μιλοῦσε ἡ δυστυχισμένη Μάρλεν Ντήτριχ. Αὐτὴ ή γόησσα τοῦ Χόλλυγουντ μοιάζει μ' ἔνα πολύτιμο κόσμημα δεμένο σ' ένα φτηνὸ σιδερένιο κρίκο! Αὐτὸς ὁ κρίκος είναι ὁ θαυμασμός τῶν φίλων τῆς θόνης! Κανεὶς τους δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ καταλάβῃ τὸ χαρακτῆρα τῆς Μάρλεν Ντήτριχ. Ακόμη καὶ οἱ πλέον στενοὶ φίλοι της. “Εχει τὸ δικό της τρόπο ζωῆς καὶ τὶς δικές της συνήθειες. “Εχει ἀκόμη ένα πλήθος ψυχικὲς μεταπτώσεις.

Τὴν τελευταία φορά πού τὴν ἀντίκρυσα μ' ἔκανε νὰ τρομάξω. Συνώδευε στ' αὐτοκίνητό της έναν κοινὸ καὶ ἐλεεινὸ ἀλήτη τῆς Νέας Υόρκης. Ήταν ένα ἀπὸ ἔκεινα τὰ κουρελιασμένα καὶ βρώμικα παιδιά πού μεγαλώνουν κάτω ἀπὸ τὶς γέφυρες καὶ μέσα στ' ἀμπάρια τῶν σάπιων θαποριῶν τοῦ λιμανιοῦ. Ήταν ένας «ποντικός»! “Ενα ζῶον μὲ μορφὴ ἀνθρώπου! Ωστόσο η Μάρλεν Ντήτριχ τὸν εἶχε πάρει μαζύ της. Τι θὰ τὸν ἔκανε; Μυστήριον. Ωστόσο αὐτὴ ή ύπόθεσις διεφωτίσθη ἐπειτα ἀπὸ τρεῖς μῆνες. Απὸ τὴ θίλλα τῆς Μάρλεν Ντήτριχ μιὰ μέρα θυγῆκε ένας ζωηρός καὶ καλοντυμέ-

νος νέος. “Ολοι τὸν κυττοῦσαν περίεργα γιατὶ δὲν τὸν γνωρίζε κανεὶς. Εν τούτοις, αὐτὸς δ «κύριος» ήταν ένας πρώην ἀλήτης. Ήταν ὁ ἀνθρωπὸς τὸν δποῖον ή παράδοξη θεντέττα εἶχε μαζέψει ἀπὸ τὸ δρόμο. Αὐτὴ τὸν εἶχε κάνει τζέντλεμαν. Η Κίρκη, ως γνωστὸν, μετεμόρφωνε τοὺς ἀνθρώπους σὲ γουρούνια. Μὰ η Μάρλεν Ντήτριχ κάνει ἀκριθῶς τὸ ἀντίθετο!

“Επίσης ή φιλανθρωπία αὐτῆς τῆς θεντέττας είναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Στὴν πόλι τοῦ κινηματογράφου τὴν έρουν ὅλοι οἱ φτωχοὶ καὶ τὴν λατρεύουν. Κι' αὐτοὶ πάλι είναι ἡ ἀδύναμία της. “Οταν δὲ τύχη οἱ φίλοι της νὰ τῆς παραπονεθοῦν πού σκορπίζει χωρίς νὰ σκέπτεται τὴν περιουσία της, τοὺς δηλώνει:

— Μήν ξεχνᾶτε ὅτι είμαστε περαστικοὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο. Τὰ πάντα θὰ μείνουν ἔδω πέρα. Ακόμη κ' ή πιὸ μεγάλες περιουσίες δὲν μποροῦν νὰ συγκρατήσουν τὸν ίδιοκτήτη τους περισσότερο ἀπὸ δ.τι τοῦ είναι γραφτό του γιὰ νὰ ζήσῃ. Δὲν ἀξίζει λοιπὸν τὸν κόπο νὰ θασανίζεται κανεὶς στὴ ζωὴ του. Είναι προτιμότερο νὰ έχῃ ἀναπαυμένη τὴν καρδιά του, θοηθῶντας τοὺς φτωχοὺς κι' ἀνακουφίζοντας τὴ δυστυχία τους.

Κ' οἱ φίλοι της κατέβασαν ντροπιασμένοι τὸ κεφάλι καὶ δὲν τόλμησαν πειὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν.

Μιὰ φορά πάλι η Μάρλεν Ντήτριχ τὴν ώρα πού ἐπέστρεφε ἀπὸ τὸ στούντιο στὴ θίλλα τῆς ἔγινε αὐτόπτης μάρτυς ένος τραγικοῦ δυστυχήματος: “Ενας ἐργατικὸς εἶχε παρασυρθῆ ἀπὸ τοὺς τροχοὺς ἔνδος λεωφορείου. Οι περίεργοι ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ γύρω καλούσαν τὴν ἀστυνομία, μάλλωναν μὲ τὸν σωφέρ τοῦ ἀμάξιον κ' εἶχαν ξεχάσει τὸν δύστυχο ἀνθρωπὸ πού σπάραζε στὸ λιθόστρωτο. “Εξαφνα, ἀντελήφθησαν μιὰ γυναῖκα, η δποῖα τοὺς παραμέρισε γρήγορα γιὰ νὰ φθάσῃ ὡς τὸν πληγωμένο. Ήταν η γυναῖκα του; Ήταν μιὰ γυναῖκη του; “Οχι. Ήταν η Μάρλεν Ντήτριχ. Γονάτισε κοντά του, τὸν σήκωσε στὰ χέρια της, θοηθούμενη ἀπὸ τὸν σωφέρ της καὶ τὸν μετέφερε ὡς τ' αὐτοκίνητό της. “Ἐπειτα τὸν ὀδήγησε σὲ μιὰ κλινική. Τὸ αἷμα τοῦ φτωχοῦ ἀγνώστου τῆς εἶχε λερώσει τὴν τουαλέττα της καὶ τῆς εἶχε κοκκινίσει τὰ χέρια. Μὰ δὲν τὸ πρόσεχε καθόλου. Τὸ μόνο πού τὴν ἔνδιέφερε ήταν νὰ ιωθῇ αὐτὸς δ ἀνθρωπος. Κι' ἀλήθεια, οἱ γιατροὶ, συγκινημένοι ἀπὸ αὐτὴ τὴν πρᾶξη τῆς Μάρλεν Ντήτριχ ἔκαναν δ.τι

μποροῦσαν γιὰ νὰ τὸν γλυτώσουν. Κι' δ δύστυχος ὑπότος πράγματι κατάφερε νὰ ζήσῃ καὶ μετὰ ένα μῆνα νὰ γίνη τελείως καλά.

Σήμερα η Ντήτριχ σπουδάζει μ' ἔξοδά της τὰ τρία παιδιά τοῦ ἀνθρώπου πού ἔσωσε.

“Η Μάρλεν Ντήτριχ ἔχει ἀκόμη ένα... ἐλάττωμα: Δὲν μλάει ποτὲ γιὰ τὸν ἔκαυτό της.

— Δὲν συνήθισα ἀπὸ μικρὴ νὰ μιλάω γιὰ τὸ ἀτομό μου, μοῦ δήλωσε. Ξέρω δτι είμαι μιὰ σὰν ὅλες τὶς ἀλλες θεντέτες. Τι ἔχω λοιπὸν νὰ σᾶς εἴπω;

Μὰ οἱ φίλοι της, οἱ θαυμασταί της κ' οἱ κάτοικοι τοῦ Χόλλυγουντ ἔχουν πολὺ διαφορετικὴ γνώμη. Θεωροῦν τὴν Μάρλεν Ντήτριχ ως προσωποποίηση τῆς καλωσύνης καὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τὴν ἀγαποῦν ύπερθολικά. Η Μάρλεν Ντήτριχ είναι μιὰ ἀπὸ τὶς λίγες θεντέτες ποὺ ἔχουν κατορθώσει νὰ συγκινήσουν ὅλον τὸν κόσμο. Οι πλούσιοι τὴν λατρεύουν γιὰ τὴν ώμορφιά της καὶ τὴν κομψότητά της καὶ οἱ φτωχοὶ γιὰ τὴν καλωσύνη της. Μὲ τὸ δίκηο τους λοιπὸν θεωροῦν τὴν Μάρλεν Ντήτριχ ένα διαμάντι δεμένο σὲ ένα σιδερένιο κρίκο!

INTA ZEITAIN

Η Μάρλεν Ντήτριχ